

"הקוסם"
מתורגם ע"י בקי פרידמן
מחנה רמה בוויסקונסין

פתיחה

(דורותי משחקת עם טוטו. דודה אם תולה בגדים על החבל.)

דורותי: טוטו! בוא! בוא לכאן!

דודה אם: דורותי, אני צריכה את עזרתך.

דורותי: עוד רגע, דודה אם. (היא ממשיכה לשחק עם טוטו)

דוד הנרי: (לדודה אם) תמהרי! תהיה רוח סערה.

דורותי: (חולכת לדודה אם) מה רצית ממני?

דודה אם: כבר עשיתי. את לא עושה שום דבר. יהיה טוב אם רוח סערה תקח אותך.

דורותי: אני מצטערת, דודה אם. עזרתי לא עזרה כשאני חולמת. אולי היה טוב אם לא הייתי כאן.

רוח סערה

דוד הנרי: אם! דורותי! תזהרו!

(פולס צועקים)

תמונה א'

(בארץ המונצ'קינים. יש בית על רגלי המכשפה הרעה מהמזרח.)

דורותי: דודה אם! דודה אם! איפה את?

מונצ'קין א': (בחיקוי) דודה אם?

מונצ'קין ב': (בחיקוי) דודה אם?

דורותי: אתם לא דודה אם.

מונצ'קין ג': מי דודה אם?

דורותי: איפה אני?

מונצ'קין אי: בארץ אוץ - בית המונצ'קינים.

מונצ'קין בי: ראו! היא הפילה בית על המכשפה הרעה מהמזרח!

מונצ'קין גי: היא מתה? (הולך לדורותי) מזל טוב!

מונצ'קין אי: הרגת את המכשפה!

דורותי: או לא.

מונצ'קין בי: או כן.

(גלינדה נכנסת)

גלינדה: הי. מה קורה כאן?

מונצ'קין גי: גלינדה, הילדה הזאת הפילה בית על אחותך, המכשפה הרעה מהמזרח. זאת היא, נכון?

גלינדה: (פוכה) כן. (היא מנסה לא לבכות) אכיר את הגרביים המכערים בכל מקום! (היא לא עצובה עכשיו) יש עוד שלש מכשפות בארץ אוץ. אני - המכשפה הטובה מהצפון. אחותי - המכשפה הטובה מהדרום. ואחותי - המכשפה הרעה מהמערב. (לדורותי) מה שמך? או - אנחש! את שרה זו

דורותי: לא.

גלינדה: רבקה?

דורותי: לא.

גלינדה: (שם של ראש העדה)

דורותי: לא. (למונצ'קין אי בלחש) אני דורותי.

מונצ'קין אי: (בלחש לגלינדה) היא דורותי.

גלינדה: דורותי!

דורותי: זה אינו קסם! אני צריכה ללכת הביתה - לקנטס! (אפשר להשלים "מחנה רמה" כל פעם שפתוב "קנטס")

גלינדה: או. את צריכה ללכת לקוסם.

מונצ'קינים: לקוסם! לקוסם!

דורותי: למי?

שיר - הוא הקוסם (גלינדה ומונצ'קינים)

גלינדה: לפני שאת הולכת, קחי את נעלי המכשפה. תבטיחי לי שאת לא מסירה אותן.

דורותי: אני מבטיחה.

גלינדה: תזהרי! (היא עוזבת)

דורותי: לא אמרה לי איך הולכים לעיר הפרקת.

מונצ'קין ב': זה לא קשה. רק לכי לאורך הרחוב הצהוב.

מונצ'קין ג': תזהרי דורותי! יש דברים מסוכנים בדרך! (המונצ'קינים עוזבים).

שיר - כשאשוב הביתה (דורותי)

חושך

תמונה ב'

(יש דחליל בשדה של תירס.)

דחלילה: הי.

דורותי: דחלילות לא מדברות.

דחלילה: יש לך כסף?

דורותי: מה? למה את צריכה כסף?

דחלילה: אני רוצה לקנות שכל.

דורותי: את לא יכולה לקנות שכל.

דחלילה: לא?

דורותי: לא. למה את רוצה שכל? זה לא כייף להיות דחליל?

דחלילה: חשבתי שיהיה כייף אבל לאחר חמש דקות על הגזע הזה, ידעתי שאיני זזה.

שיר - נולדתי ביום שלפני אתמול (דחליל ועורבים)

(הדחליל נופלת ולאט לומדת לעמוד.)

דחלילה: לאן את הולכת?

דורותי: לעיר הפרקת. יש קוסם גדול שם שעושה ניסים והוא יעזור לי לשוב לקנסס. הי, את יודעת?

דחלילה: (מחייכת) בטח! (מיד ברצינות) לא. איני יודעת שום דבר.

דורותי: אוגלי הקוסם יעזור לך לקבל שכל.

דחלילה: שכל? באמת? (דורותי מהנהנת בראשה) שכל? יהיה לי שכל!?

תמונה ג'

(ברחוב הצהוב)

שיר - לך ברחוב (פזמון) (דורותי ודחליל)

(יש אנחה)

דורותי: מה זה?

(עוד אנחה)

דחלילה: זה בא משם. בואי נלך מכאן.

דורותי: לא, דחליל. משהו צריך עזרה.

(הם רואים את איש הפח.)

דורותי: מה זה?

דחלילה: אני לא יודעת.

איש הפח: שמו. שמו. אני צריך שמו.

דורותי: הוא צריך שמו.

איש הפח: (בקשי זז) בבקשה, ילדה, יש קצת שמו בבית ששם.

דורותי: אלך לקחת אותו. (היא יוצאת ונכנסת מיד עם השמן.) מה אעשה עכשיו?

איש הפח: עכשיו?

שיר - שמני אותי בשמן (איש הפח)

דחלילה: (לדורותי) אנחנו צריכים ללכת מפה.

דורותי: עוד רגע. (לאיש הפח) איך הגעת לכאן?

איש הפח: הייתי חוטבת עצים ומכשפה רעה כשפה אותי.

דורותי: כשנף?

איש הפח: כן.

דחלילה: אתה אומר את האמת? שים יד על הלב והשבע.

איש הפח: אני לא יכול.

דחלילה: הא! הוא שקרן גדול.

איש הפח: לא. אני לא יכול פי אין לי לב.

דורותי: אין לך לב? בוא אתנו לעיר הפרקת לראות את הקוסם. הוא יעזור לך.

איש הפח: כן? מהי הדרך?

שיר - לד ברחוב (פזמון) (דורותי, דחלילה, ואיש הפח)

תמונה ד'

(האַרְיָה נִכְנֵס וְהוּא שׁוֹאֵג.)

שִׁיר - (אֲנִי) אַרְיָ נֹרָא (אַרְיָה)

דְּחַלְיָה: הוּא לֹא מִפְּחִיד אוֹתִי.

(הַאַרְיָה וְהַדְּחַלִּיל נִלְחָמִים.)

אַרְיָה: אֵל תִּפְּי אוֹתִי.

(דוֹרוֹתֵי, אִישׁ הַפֶּחַח, וְדְחַלִּיל צוֹחֲקִים.)

אַרְיָה: מִיִּשְׁהוּ יָכוֹל לְהִפְצֵעַ.

דְּחַלְיָה: וְאַתָּה קוֹרָא לְעֲצָמַי "מֶלֶךְ הַיַּעַר?"

דוֹרוֹתֵי: אַתָּה רַק פִּחְדוֹן גָּדוֹל!

אַרְיָה: אֲנִי יוֹדֵעַ. (הוּא בּוֹכֵה.) אַהֲיָה פִּחְדוֹן לְעוֹלָם.

אִישׁ הַפֶּחַח: אֲבֵל, יֵשׁ לָךְ לֵב.

דְּחַלְיָה: וְיֵשׁ לָךְ שִׁכֵּל.

אַרְיָה: בְּשִׁבִיל מָה לִּי הַלֵּב אוֹ הַשִּׁכֵּל אִם אֵין לִי אֶמְץ?

דוֹרוֹתֵי: אוּלַי אִם תִּלְכֵּן אֶתְנוּ לְקוֹסֵם הַגָּדוֹל, הוּא יִיתֵן לָךְ אֶמְץ.

אַרְיָה: בְּאַמְתִּי? אֵלֶיךָ אֶתְכֶם!

שִׁיר - לֵךְ בְּרָחוּב (דוֹרוֹתֵי, דְּחַלִּיל, אִישׁ הַפֶּחַח, אַרְיָה, וּמִקְהֵלָה)

תמונה ה'

אִישׁ הַפֶּחַח: הִגַּעְנוּ! זֹאת עִיר הַבְּרָקָת.

דוֹרוֹתֵי: עֲכָשִׁיו אָנּוּ. צַר־יָכִים לְמִצּוֹא אֶת הַקּוֹסֵם.

שומר השער: סליחה, אתם יכולים להרעיש בשער של עיר אחרת?

דחילה: מי אתה?

שומר השער: אני שומר השער לעיר הברקת ואסור להכנס.

דורותי: אבל אנחנו צריכים לראות את הקוסם!

שומר השער: אתם משוגעים! אבל אם אתם רוצים לשלם ...

איש הפח: (עם הגרזן שלו) אם אתה רוצה בראשך...

שומר השער: בסדר. בסדר. אתם צריכים ללכת בכיוון הזה.

ריקוד - עיר הברקת סויט

דורותי: (לאזרח) מהי הדרך לבית הקוסם?

(כל האזרחים צוחקים.)

אריה: (שואג וכולם עומדים בשקט.) מה כל כך מצחיק?

אזרח א': אף אחד לא רואה את הקוסם. אומרים שהוא דרקון גדול מאד! ואת רוצה לראות את הקוסם? (הוא רואה את נעלי המכשפה וצועק.)

אזרח ב': אלה הנעלים של המכשפה הרעה מהמזרח! זהו הדרך לקוסם הגדול!

תמונה ו'

(בחדר הקוסם)

דורותי: הקוסם?

קוסם: (הקול מאחורי הבמה.) מי אתם?

דורותי: (היא מפחדת.) שמי דורותי, וזאת דחילה. זה איש הפח. וזה אריה.

קוסם: ומה אתם רוצים?

(הם מדברים באותו זמן.)

דורותי: אני רוצה לחזור הביתה. לקנסס.

איש הפח: אני רק רוצה לב.

דחלילה: אם יש לך שכל, אדון. אני רוצה שכל.

אריה: (הוא מפתח יותר מהאחרים.) אמץ? קצת אמץ, בבקשה?

קוסם: שקט! בסדר. בואי דורותי.

דורותי: בבקשה, קוסם. אתה צריך לעזור לי לשוב הביתה!

קוסם: אני לא צריך לעשות שום דבר. אריה, מה אתה רוצה?

אריה: (רץ לדלת.) ללכת מפה! הצילו!

קוסם: (עוזק) זאת בקשתך? מה אתה באמת רוצה?

אריה: אמץ.

קוסם: ודחליל. מה את עושה פה?

דחלילה: אני רק רוצה קצת שכל.

קוסם: ואיש הפח?

איש הפח: אני רוצה לב. אפשר לעזור לנו?

קוסם: אני יכול לתת לכם את כל הדברים האלה, אם ...

דורותי: אם מה?

קוסם: אם תהרגו את המכשפה הרעה ביותר. אם אתם הורגים את המכשפה הרעה מהמערב!

חושך

תמונה ז'

(פארמון של המכשפה הרעה מהמערב.)

שר הראשון של שום דבר: עכשיו יש לנו את המכשפה הרעה מהמערב!

(הווינקיים עושים רעש.)

מכשפה: שקט! אני לא שמחה היום.

שיר - חדשות רעות (מכשפה ווינקיים)

מכשפה: שר הראשון של שום דבר!

שר הראשון של שום דבר: פו, גברת.

מכשפה: מה המצב עם דורותי?

שר הראשון של שום דבר: יהיו לי חדשות בעוד דקה ... הם טובות, בטח.

שליח: (נכנס) יש לי חדשות ... רובן טובות.

מכשפה: ספר לי.

שליח: דורותי וחבריה הגיעו אלינו, אבל הם יחרגו אותך.

מכשפה: עזב אותי! (לשר הראשון של שום דבר) אתה צריך לתפוס את דורותי וחבריה. (השר יוצא.) וכל ארץ אוף תהיה שלי!

חושך

תמונה ח'

שר הראשון של שום דבר: (לאריה) עבד, אריה. עבד. (השר יוצא.)

(דורותי נכנסת)

אריה: דורותי! את בסדר?

דורותי: מה המכשפה אמרה לך לעשות?

אריה: לקחת מים. והיא מפחדת ממים.

(המכשפה נכנסת.)

מכשפה: אהם! יש לכם עבודה לעשות.

דורותי: בבקשה. לא ראיתי את אריה הרבה זמן.

מכשפה: לא אכפת לי. את צריכה לעבוד. וגם אתה. אריה פחדו!

דורותי: אל תדברי אל האריה מ... מכ... (היא שופכת מים על המכשפה.)

(המכשפה צועקת ומתה.)

שיר - יום חדש (ווינקים ומקהלה)

תמונה ט'

(בשער לעיר הברקת)

איש הפח: שלום!

שומר השער: להתראות!

דחלילה: נא לפחות את הדלת.

שומר השער: למה?

אריה: אנני רוצים לראות את הקוסם עוד פעם.

שומר השער: הוא לא גר פה.

דחלילה: (לאיש הפח) קח את הפסוף ונעזוב...

שומר השער: כסף? (הוא יוצא מהשער) זהב? איפהו

(דורותי ואריה תופסים אותו.)

דורותי: אנחנו הולכים לקוסם!

תמונה י'

דורותי: קוסם. קוסם, חזרנו.

איש הפח: ועשינו מה שרצית.

אריה: קוסם. איפה אתה? (הוא הולך ומחפש את הקוסם.)

קוסם: אני בכל מקום. ואני עסוק!

דורותי: אבל עשינו מה שרצית. הבטחת.

קוסם: לכו מפנה!

אריה: (על יד המסך) הי, מצאתי משהו! (באטיות, הוא פותח את הפרכת.)

קוסם: לכו! לכו! לכו מפנה!

(רואים את הקוסם והוא רק איש - בגדיו מרושלים ושערו פרוע. יש לו סק בידי. פתוך.
הסק יש שפל, לב, ופוס.)

דורותי: אתה רק איש!

דחלילה: איך אתה תתנו לי שכל? ואיך תשיב את דורותי הביתה?

דורותי: אתה לא קוסם. אין לך "קסם בפיסים."

קוסם: נכוו. אבל יש לי משהו מיוחד. אני די טוב. ואני די חכם. ׀ doggone it
אנשים אלהבים אותי. אני מאמין בעצמי.

שיר - תאמיני בעצמך (קוסם)

קוסם: (לדחליל) את מאמינה שיש לך שכל?

דחלילה: אולי אם הייתה לי הוכחה.

קוסם: בסדר. אמצא שכל בשבילך. (הוא מראה שפל גדול.) אם יש לך שפל. יש לך
שכל. (לאיש הפח) לב, אתה רוצה?

איש הפח: כן, בבקשה.

קוּסִים : (וְנִתַּן לֵב לְאִישׁ הַפֶּחַ) אֶתְּהָ יוֹדֵעַ כֹּל אֶחָד זָקוּק לֵלֵב.

(אִישׁ הַפֶּחַ נוֹשֵׁק אֶת חֲבֵרָיו.)

קוּסִים : (וְנִתְּנוּ מִשְׁקָה לְאַרְיֵה) שְׂתֵה.

(עַל בְּרִכְיֹהֵאֲרִיָּה שׁוֹתֵה. הַקוּסִים נוֹפְלִים עַל הַזֶּנֶב שֶׁל הָאַרְיֵה. אֲרִיָּה רָץ אַחֲרָיו, וְהַקוּסִים מִפְּחָד.)

אַרְיֵה : בְּסִדְרִי! (הוּא לֹבֵשׁ מִשְׁקָפֵי שֶׁמֶשׁ.)

דוֹרוֹתֵי : וְאַנִּי? אֵיךְ תֵּשִׁיב אוֹתִי לְקִנְסִס?

קוּסִים : בְּשִׁבְלִנִּי, דוֹרוֹתֵי. יֵשׁ לִי מִשְׁהוּ מִיּוֹחַד.

דוֹרוֹתֵי : בְּשִׁבְלִנִּי? תֵּלֶךְ אִתִּי?

קוּסִים : כֵּן, נֵלֶךְ עִכְשָׁיו.

(הַקוּסִים לֹקְחִים יָדָהּ שֶׁל דוֹרוֹתֵי וְהֵם הוֹלְכִים לְפָדוֹר פּוֹרַח. הַקוּסִים נִכְנָס לְפָדוֹר פּוֹרַח וְדוֹרוֹתֵי מִחֲבַקֶּת אֶת חֲבֵרֶיהָ.)

קוּסִים : דוֹרוֹתֵי, זְמַן לִלְכֹת! מַהֲרִי!

(הַבִּלּוֹן מֵתְחִיל לַעֲנֹף וְדוֹרוֹתֵי רֹצֵה אַחֲרָיו. הִיא חוֹזֶרֶת לְחֲבֵרֶיהָ עֲצוּבָה.)

תמונה י"א

דוֹרוֹתֵי : לְעוֹלָם לֹא אָשׁוּב הַבֵּיתָה! (הִיא בּוֹכָה.)

גְּלִינְדָה : (נִכְנָסֶת) דוֹרוֹתֵי, לָמָּה אֶתְּ כָּל כֵּךְ עֲצוּבָה? עֲדִין יֵשׁ לָךְ נְעֻלֵי הַמַּלְשָׁפָה. לְעוֹלָם לֹא דִבַּרְתְּ עִם רִגְלִיךְ?

דוֹרוֹתֵי : לֹא.

שִׁיר - תְּאֵמִינִי בַעֲצֻמְךָ (גְּלִינְדָה)

גְּלִינְדָה : לְהִתְרַאוֹת, דוֹרוֹתֵי! (יּוֹצֵאת)

דוֹרוֹתֵי : לְהִתְרַאוֹת. (לְחֲבֵרֶיהָ) רַק שְׁלֹשׁ נְקִישׁוֹת בְּרִגְלֵי?

(הם מהנהנים בראשם.)

שיר - ביתי (דורותי)

ובמשך השיר דחלילה, איש הפח. ואריה עוזבים. לאחר השיר, דורותי לבדה. נוקשת
שלש פעמים וטוטר רץ על הבמה.

דורותי: טוטו!

הסוף

הוא הקוסם (גלינדה, מונצ'קינים)

גלינדה :

יִלְדָה אֶסְפֵּר לָךְ עַל הָעוֹלָם וְעַל דְּבָרִים
אֶת מִמְקוֹם אַחַר וְהַגַּעַת מִרְחוֹק
אֲמַרְתְּ לִי מַה שְּׂאֵת וְרֹצָה - אֶת צְרִיכָה לִלְכֵת לְקוֹסִים.

מונצ'קינים :

[הוא הקוס ...]

גלינדה :

הוא האיש, האיש היחיד שישיתן לך רצונך.

מונצ'קינים :

[הוא הקוסם]

גלינדה :

הוא יחזיר אותך בזמן בקוסם שיש לו
כָּל הַכּוֹחַ הַקּוֹסִים שְׂיִיךְ לוֹ.

מונצ'קינים :

[דת דת דא דת דא]

גלינדה :

הקשיבי ואומר היכן הוא גר
הוא הקוסם והוא גר באוץ.

מונצ'קינים :

m. 41 in score [... הוא הקוס ...]

גלינדה :

שם הדרך לעיר הפרקת, לא רחוק מפה.

בְּשֵׁאֲשׁוּב הַבַּיְתָה (דורותי)

יש בלבי רגשות שאני רוצה להסתיר
אבל אני לא יכולה.
אני יודעת אם אני למעלה, מטה. או פה או שם.
צריכה רגלים על קרקע.
אולי אני משוגעת. כל כך עצבנית.
אני דומה לתנוקת, אך אני אהיה בטוחה.
בְּשֵׁאֲשׁוּב הַבַּיְתָה (3x)

במקום אחר, בזמן אחר - אנשים שונים מסביבי.
את עולמכם, אני רוצה לדעת במה אני שונה.
מהו הקוסם, הוא גדול, הוא יפחיד אותי?
אם אבקש לעזוב, הוא ישמע לי?
איך אני אדע, אם אי-פעם אשוב הביתה?

לבדי אני מרגישה דומה. אך לאן אלה?
לבדי אני וזה רציני. רוח זרה נושבת.
דברים שאני רואה מפליאים אותי.
לא מפחדת, רק לא רוצה להיות פה.
זה בהיר לי. אני רוצה להיות -- להיות בבית.

נולדתי ביום שלפני אתמול (דחליל, עורבים)

נולדתי ביום שלפני אתמול
אני עצוב מבפנים, ויש חור בבגדים
ואין לי בית או מקום להיות.
פזמון: אבל אני (יודע)
שיום אחד אני אשתנה (אשתנה)
כן אני (יודע)
שיום יבוא ואז אשתנה (אשתנה)

נולדתי ביום שלפני אתמול
אני עצוב מבפנים ויש חור בבגדים
ואין לי בית או מקום להיות (woo)

לקחתי ג'קט ומכנס
ושקית פשביל ראש
וכדי לגמור את הכל.
ואמרו תעמוד, לשר זקוף
עכשיו -- תעמוד.

פזמון

הגידו. (woo)
תנו לי שיר (woo)
שתשמע (woo)
כל העיר (woo)
אני אשמח (woo)
אני אשמח (woo)
ואשיר

וְעִכְשָׁיו אֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁלֹּא נוֹלַדְתִּי אֶתְמוּל
אֲנִי יָכוֹל בְּעֶצְמִי
לְרַקוֹד, לְחַשׁוֹב, וּלְשִׁיר
וּפְלִגִּים לֹא יַעֲצוֹר בְּעֵדֵי.

עִכְשָׁיו הַפֶּל יִסְתַּדֵּר
וְיִהְיֶה טוֹב יוֹתֵר
כְּשֶׁאֵת הַסֶּכֶל א - קִבֵּל
וּכְשֶׁאֲרִגִּישׁ גֶּשֶׁם בָּא
אִז בְּעֵזְרַת הַחֲכָמָה
אֲדַע לְבָרוּחַ רְחוּק וְשֵׁם לְשִׁיר בְּלוֹז

פזמון

שְׁמַנִי אוֹתִי בְשֵׁמוֹ (אִישׁ הַפֶּחַ, מִקְהֵלָה [רְשׁוֹת])

שְׁמַנִי אוֹתִי בְשֵׁמוֹ, מְטַפֵּטֵף עַל גְּבִי.
אִם אֵין לָךְ STP, קְרִיֶסְקוּ יִהְיֶה גַם טוֹב.
שְׁמַנִי אֶת מְרַפְקִי, אֶת כָּל אֲצַבְעוֹתַי.
שְׁמַנִי אוֹתִי בְשֵׁמוֹ, בַּחֲוָרָה -- אֲנִי מְרַגֵּשׁ טוֹב!

שְׁמַנִי בְשֵׁמוֹ אֶת רַגְלִי, רְאֵי יֵשׁ לִי אֲצַבְעוֹת.
שְׁמַנִי אֶת בְּרַפִּי, שְׂאוּכַל לְכַרוֹעַ.
שְׁמַנִי אוֹתִי בְשֵׁמוֹ, אֲנִי אֶתְחִיל לַחוּשׁ נֶאֱהָ.
שְׁמַנִי בְשֵׁמוֹ בְּגָרוֹן -- אֲנִי מְרַגֵּשׁ טוֹב!

(דוֹרוֹתַי תִּמְשִׁיךְ לְחֶלֶק שֵׁמוֹ לְגוֹפּוֹ שֶׁל אִישׁ הַפֶּחַ.)

מִקְהֵלָה (רְשׁוֹת, לֹא חוֹבָה) : שְׁמַנִי אוֹתוֹ בְשֵׁמוֹ, מְטַפֵּטֵף עַל גְּבוֹ.
אִם אֵין לָךְ STP, קְרִיֶסְקוּ יִהְיֶה גַם טוֹב.
שְׁמַנִי אֶת מְרַפְקִי, אֶת כָּל אֲצַבְעוֹתַי.
שְׁמַנִי אוֹתוֹ בְשֵׁמוֹ, בַּחֲוָרָה -- הוּא יִרְגֵּשׁ טוֹב!

אִישׁ הַפֶּחַ :

שְׁמַנִי אוֹתִי בְשֵׁמוֹ, אֲנִי מֵתְחִיל לַחוּשׁ נֶאֱהָ.
שְׁמַנִי אוֹתִי בְּגָרוֹן -- אֲנִי מְרַגֵּשׁ טוֹב, אֲנִי מְרַגֵּשׁ טוֹב, אֲנִי מְרַגֵּשׁ -- טוֹב!

(אני) ארי נורא (אריה)

דברו מה שתּרצו אַךְ אֲשֶׁר -- אֲנִי אַרִי נֹרָא.
אַתֶּם תּוּכְלוּ לִלְכֹת אֵת לֹא בְּדַרְכֵי -- אֲנִי אַרִי נֹרָא.

תִּהְיֶה בְּצַרָה אִם צָחֻקִי לֹא יִשְׁמַע --
אִם תִּלְכוּ בְּדַרְכֵי, אֵל תִּפְרִיעוּ אֶת חִיּוֹכֵי, אֲבַעַט בַּכֶּם בְּרִגְלֵי -- אֲנִי אַרִי נֹרָא.

אֲנִי מוֹכֵן לְהִלָּחֵם וּלְחַחֵשֵׁד אֶת הַיּוֹם -- אֲנִי אַרִי נֹרָא.
אִם יֵשׁ לָכֶם שָׂכָל עֲקָפוּ מִיָּמִין אֶת הָאָרֶץ נֹרָא.

כָּל זֶר הַזֶּהָר, פֹּה מְלֶךְ הַיַּעַר --
אִם לָכֶם רְשֹׁנֵת לְעֵבֵר, אֵל תַּעֲמְדוּ - תִּרְוּצוּ, רַק צִיֵּי הַטּוֹב רְאוּ --
אֲנִי אַרִי נֹרָא, אֲנִי אַרִי נֹרָא.

לֶךְ בְּרוּחַב (דורותי, דחליל, איש הפח, אריה, מקהלה)

פיזמון :

בֹּא וְלֶךְ בִּי, לֶךְ בְּרוּחַב - בֹּא וְלֶךְ בִּי, לֶךְ בְּרוּחַב
אֶל תָּרִים שֹׁנִים דְּבַר שְׂאוּלֵי הוּא כְּפֶד
בֹּא וְלֶךְ בִּי, לֶךְ בְּרוּחַב

הֵרִם רֶגְלִי שְׂמַאל כְּשִׁימִין לְמִטָּה
רֶגְלִים רוֹקְדוֹת, אֶל תִּפְסִיק לְרִקוּד.
רַק תִּמְשִׁיד, תִּמְשִׁיד בְּרוּחַב שְׂפַחְרָת
אֶל תַּעֲצוֹר מְלַכְת פִּי אֵין לֶךְ נַעֲלִים לֹא

פיזמון

כְּשִׁחֻשֵׁב שְׂאִיבֶדֶת אֶת דַּעְתְּךָ
אֶתָּה שְׁנִים, שְׁלוּשָׁה צְעָדִים מְאַחֵר.
אֵף אֶתָּה הוֹלֶךְ בְּרוּחַב אֶרוֹן
רַק תִּמְשִׁיד לְלַכְת וְת - הֵיָה טוֹבָה
yeah

פיזמון

חֲדָשׁוֹת רַעוּת (מִכְשָׁפָה, ווִינְקִים, שֵׁר הַרְאִשׁוֹן שֶׁל שׁוֹם דְּבַר)

מִכְשָׁפָה :

כְּשֶׁאִקוּם בְּצַהָרִים כְּמוֹ שְׂפִיף לִי לַעֲשׂוֹת - אֶל תָּבִיא לִי חֲדָשׁוֹת רַעוּת.
אֲנִי מִתְעוֹרֶרֶת בְּצַעַר, כּוֹעֶסֶת אֲנִי - אִז אֶל תָּבִיא לִי חֲדָשׁוֹת, חֲדָשׁוֹת רַעוּת.
אִם אֲנַחְנוּ נִהְיָה חֲבָרִים, יֵשׁ חוֹקִים וּמִשְׁפָּטִים - אֶל תָּבִיא לִי חֲדָשׁוֹת רַעוּת.
אֲפֹשֶׁר לִהְיוֹת יָדִידוֹת כְּנֶגֶד אִיבָה - אֶל תָּבִיא לִי חֲדָשׁוֹת, חֲדָשׁוֹת רַעוּת.

חֲדָשׁוֹת - רַעוּת - אֶל תָּבִיא לִי חֲדָשׁוֹת רַעוּת.
אֲצִיעַ הַצֶּעָה יִלְדָה אֶסוּר לָךְ לְסָרֵב - אִז אֶל תָּבִיא לִי חֲדָשׁוֹת, חֲדָשׁוֹת רַעוּת.

מִכְשָׁפָה, ווִינְקִים, שֵׁר הַרְאִשׁוֹן שֶׁל שׁוֹם דְּבַר :

כְּשֶׁמִּדְבָּרִים עִם הַמִּכְשָׁפָה, אֶל תִּסְפֹּר לָהּ עַל צָרוֹת
וְאֶל תָּבִיא לָהּ חֲדָשׁוֹת רַעוּת.
אֲפֹשֶׁר לוֹמַר וּלְסַפֵּר רַק לֹא עַל הַבְּעִיָּה
וְאֶל תָּבִיא לָהּ חֲדָשׁוֹת, חֲדָשׁוֹת רַעוּת.

אֲנַחְנוּ נִהְיָה חֲבָרִים, יֵשׁ חוֹקִים וּמִשְׁפָּטִים,
לֹא נָבִיא לָךְ חֲדָשׁוֹת רַעוּת.
אֲפֹשֶׁר לִהְיוֹת יָדִידוֹת כְּנֶגֶד אִיבָה.
אִז לֹא נָבִיא לָךְ חֲדָשׁוֹת, חֲדָשׁוֹת רַעוּת.

מִכְשָׁפָה :

נִכּוֹן! אֶל תָּבִיא לִי חֲדָשׁוֹת רַעוּת. (3x)

יום חֲדָשׁ (שר הראשון של שום דבר, ווינקים, מונצ'קינים, מקהלה)

שר הראשון של שום דבר : כָּל אֶחָד רוֹאֶה שֵׁישׁ סִיבָה לְשִׁמוּחַ

ווינקי א' : כּוֹלֵם בּוֹאוּ! וְנִתְחִיל לְשִׁיר בְּשִׁשׁוֹן.

מונצ'קינים א', ב' : כָּל אֶחָד מִבֵּיט לְמַעַלָּה, רוֹאִים אֶת הַתְּקוּנָה הַיּוֹם.

ווינקי ב' : כָּל אֶחָד יִשְׁמַח מִפְּנֵי שְׂאִין יֵהָה וּפְחַד פֶּה.

כולם : לְבַבְנוּ שָׂרִים שֵׁישׁ חֲרוֹת עֲכָשִׁיו.

מונצ'קין ג' : (לְדוֹלוֹתִי) הַבֵּיטִי סָבִיב - אֶת יְכוּלָּה לְרֹאוֹת אֶת הַמָּצָב.

כולם : (x4) אַז הַבֵּיטוּ יוֹם חֲדָשׁ.

ווינקי א' : הַשְּׂמֵשׁוֹרְחַת רַק בְּשִׁבְלֵנוּ

מונצ'קינים א', ב' : כָּל אֶחָד יִתְעוֹרֵר הַבּוֹקֵר, יֵשׁ שְׂמִחָה וְשִׁשׁוֹן.

שר הראשון של שום דבר : שְׁלוֹם לְעוֹלָם כְּמוֹ דֶרֶךְ שׁוֹנָה לְחַיּוֹת.

מונצ'קין ד' : תּוֹדָה רַבָּה - תִּמְיֵד יִדְעֵתִי שְׁנֵהִיָּה חוֹפְשִׁים.

כולם : בְּאַחֲדוֹת נִרְאָה לְעוֹלָם שֵׁישׁ חֲרוֹת.

מונצ'קין ג' : הַכֵּל שׁוֹנָה כְּשֶׁהַחַיִּים יוֹתֵר עֲצֵמָאִים.

כולם : לְבַבְנוּ שָׂרִים שֵׁישׁ חֲרוֹת עֲכָשִׁיו (coda)

הַבֵּיטוּ סָבִיב - יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת הַמָּצָב.

(6x) אַז הַבֵּיטוּ יוֹם חֲדָשׁ.

תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ (קוּסִים)

אם תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ תִּדְעִי, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲמֵד בְּדַרְכְּךְ.
תַּאֲמִינֵי בְּרַגְשׁוֹת שְׁלֶךְ, יִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁשִּׁייד רַק לָךְ.
תַּאֲמִינֵי שִׁישׁ סִיבָה - אֶת יְכוּלָה לַעֲצוֹר אֶת הַזְּמַן.
וּתִדְעִי מֵהֶרְגֵעַ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי, אִם תַּאֲמִינֵי אֶת יְכוּלָה.
תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ מֵהִתְחַלְּהָ
(לְדַחֲלִיל) יִהְיֶה לָךְ שֶׁכֵּל (לְאִישׁ הַפֶּת) יִהְיֶה לָךְ לֵב
(לְאִרְיָה) יִהְיֶה לָךְ אֶמֶץ לְהַמְשִׁיד בְּחַיִּידָּךְ
(לְדוֹרוֹתֵי) אִם תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ (לְאִישׁ הַפֶּת) אִם תַּאֲמִין בַּעֲצֻמָּךְ
(לְכֹלֵם) אִם תַּאֲמִינוּ בַּעֲצֻמְכֶם, כִּי אֲנִי מֵאֲמִין בָּכֶם.

תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ (גְּלִינְדָה)

אם תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ תִּדְעִי, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲמֵד בְּדַרְכְּךְ.
תַּאֲמִינֵי בְּרַגְשׁוֹת שְׁלֶךְ, יִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁשִּׁייד רַק לָךְ.
תַּאֲמִינֵי שְׂאֵת יְכוּלָה - לְשׁוֹב הַבַּיִתָּה.
קִשִּׁי שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים, אִם תַּאֲמִינֵי תִהְיֶי שֵׁם.
תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ מֵהִתְחַלְּהָ
תַּאֲמִינֵי בְּקִסִּים שֶׁבִּלְבָבְךְ
תַּאֲמִינֵי בְּדַבְרִים שִׁישׁ בְּאֵמֶת.
תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ, תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ
תַּאֲמִינֵי בַעֲצֻמָּךְ, כִּי אֲנִי מֵאֲמִינָה בָּךְ.

ביתי (דורותי)

כשאני חושבת על ביתי חושבת שיש אהבה רבה.
אני רוצה להיות בבית עם דברים שמופכים לי.
רוח שגורמת לעצים לנטות, שלג שנופל מיד יש לו סיבה --
לנקות, להיות יפה.

עולמי מיד החליף פניו, אך אדע לאן אלך.
ראשי מסובבת בעולם אחרת, אך התבגרותי.
אם אתה שומע, נא להראות לי בדברים שרואים,
אם נכון לברוח מהבית או נכון להשאר
או טוב יותר לשבת במקום.

חיים פה בעולם חדש אולי כדמיון.
אך שלמד אותי לאתב -- מציאותי.
למדתי שצריך לראות בתוך הלב למצוא -- עולם אהבה, כמו שלנו, בביתי.